

Sygn. akt III CSK 418/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku [...] Spółdzielni Gastronomicznej w K.
przy uczestnictwie S. K. i Skarbu Państwa - [...] Wojewódzkiego Konserwatora
Zabytków w [...]
o zasiedzenie ruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 marca 2015 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 stycznia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 900 (dziewięćset) złotych i na rzecz S. K. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda [...] Spółdzielni Gastronomicznej w K. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 stycznia 2014 r. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej za wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.).

Istotnym zagadnieniem prawnym jest, zdaniem skarżącego, kwestia relacji między wnioskiem skarżącego o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie wymienionych we wniosku ruchomości wpisanych do rejestru zabytków a prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2010 roku ustalającym, że ruchomości te stanowią własność Skarbu Państwa oraz kwestia związania stron i Sądu orzekającego w niniejszej sprawie treścią tego prawomocnego wyroku. Tak sformułowane problemy nie odpowiadają wskazanym wyżej wymogom przyczyny kasacyjnej ujętej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Problematyka przesłanek stwierdzenia nabycia własności rzeczy w drodze zasiedzenia, dopuszczalności uwzględniania zarzutu zasiedzenia w innych sprawach dotyczących tej samej ruchomości lub nieruchomości oraz problematyka mocy wiążącej prawomocnego wyroku to nie są zagadnienia prawne nowe, dotychczas w orzecznictwie nierozstrzygnięte, których wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa i może mieć znaczenie także dla innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

Z tych względów orzeczono jak wyżej (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).